

ת"פ (חיפה) 30734-04-23 - מדינת ישראל נ' מוחסן סואעד

ת"פ (חיפה) 30734-04-23 - מדינת ישראל נ' מוחסן סואעד מחוזי חיפה

ת"פ (חיפה) 30734-04-23

מדינת ישראל

נגד

מוחסן סואעד (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[10.06.2024]

כבוד השופט גיל קרזבום

גזר דין

כללי

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של ניסיון שוד, עבירה לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין + סעיף 25 לחוק העונשין.
 2. הסדר הטעון מתייחס לתיקון כתב האישום, ואינו כולל הסכמות לעניין העונש שיוטל על הנאשם. עובדות כתב האישום המתוקן
 3. ביום 31.03.23, ישבה jarrar Samirah (להלן: "המתלוננת") תיירת אזרחית איטליה ילידת 1994 בתחנה המרכזית בעיר עכו, והחזיקה בידה טלפון נייד. הנאשם הגיע סמוך למתלוננת, שאל אותה מה השעה, המתלוננת השיבה לו כי היא אינה מבינה את השפה העברית, ואז שאל הנאשם את המתלוננת מה השעה בשפה האנגלית. המתלוננת הוציאה את הטלפון הנייד שלה מתוך שקית בה אחזה, והראתה לו את השעה בטלפון, תוך שהיא אומרת לו כי השעה 17:40. בשלב זה, משך הנאשם את הטלפון הנייד בכוח מידה של המתלוננת, דחף אותה וניסה להימלט מהמקום כשהוא אוחז בטלפון של המתלוננת. המתלוננת קמה מהספסל, נאבקה בנאשם על מנת למנוע ממנו לקחת ממנה את הטלפון, והנאשם הפילה לארץ, נשכב מעליה והמשיך לנסות לקחת ממנה את הטלפון באלימות בעוד המתלוננת שוכבת על הארץ, ונאבקה בנאשם.
- הנאשם תקף את המתלוננת, היכה בפניה והמשיך לנסות לקחת את הטלפון בכוח מהמתלוננת אשר נאבקה בנאשם, בעטה בו וצעקה לעזרה, אך הנאשם לא הרפה ממנה, תקף אותה וגרר אותה על הארץ. חרף ניסיונות חוזרים ונשנים של הנאשם לקחת מהמתלוננת את הטלפון, הוא כשל בניסיונו ועזב את המקום ללא הטלפון, בעוד המתלוננת נשארה שכובה על הארץ.

ראיות המשימה לעונש

4. הוגשו גיליון הרשעות של הנאשם (ת/1) וגזר דין בעניינו של הנאשם בת"פ 8695-10-20 (ת/2).

ראיות ההגנה לעונש

5. הוגש סיכום מידע רפואי (נ/1).

עיקר טיעוני המאשימה לעונש

6. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרת העבירה, את הפגיעה הקשה והמשמעותית בערכים המוגנים הנוגעים לביטחוננו, חירותנו, כבודו, חייו ורכושו של הפרט והשמירה על הסדר הציבורי, ואת הצורך להחמיר בענישה בעבירות השוד ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, ציינה כי חלקו של הנאשם הוא בלעדי. מדובר במעשה מתוכנן, עת הנאשם השתמש בשאלתו את המתלוננת כדי להקל על ביצוע העבירה. עוד ציינה כי מדובר בנאשם בגיר, אשר היה מודע למעשיו ומטרתו הייתה רווח כספי קל ומהיר. ביקשה להביא בחשבון את הנזקים הפיזיים שנגרמו למתלוננת, הטראומה שחוותה, והדגישה לחומרה את העובדה כי העבירה בוצעה כלפי מתלוננת תיירת ללא מכרים, שאינה יכולה להסתייע באחרים. עוד ביקשה להביא בחשבון את הנזק שנגרם לביטחון הציבור, והפגיעה בשמה הטוב של מדינת ישראל. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם אשר כולל 16 הרשעות קודמות בעבירות שונות, האחרונה משנת 2021 בגינה הוטל עליו בין היתר מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים ושני מאסרים על תנאי ברי הפעלה בתיק זה. אשר למדיניות הענישה, הפנתה לפסיקה רלוונטית, וביקשה לקבוע מתחם עונש הולם אשר נע בין 30 ל- 54 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. לאור כל האמור לעיל, עתרה למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם, תוך הפעלת שני המאסרים המותנים באופן מצטבר. בנוסף ביקשה להטיל עליו מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי, פיצוי למתלוננת וקנס כספי.

עיקר טיעוני הנאשם לעונש

7. ב"כ הנאשם הפנה להודאת הנאשם, לתיקון המשמעותי בכתב האישום, לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ולחיסכון בעדותה של המתלוננת. עוד הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, בין היתר התמכרותו לסמים, ומצבו הבריאותי הקשה. בכל הקשור לנסיבות ביצוע העבירה, הדגיש כי מדובר באירוע ספונטני ללא תכנון מוקדם, כשלמתלוננת לא נגרמו נזקים או חבלות, ולמעשה האלימות שננקטה מצויה ברף החומרה הנמוך. ביקש להתחשב בתקופה המשמעותית בה הנאשם נתון במעצר עד תום ההליכים. באשר למדיניות הענישה, אבחן את פסיקת המאשימה, הפנה לפסיקה רלוונטית, וטען למתחם עונש הולם אשר נע בין 6 ל- 24 חודשי מאסר בפועל. לאור כל האמור לעיל, ביקש להטיל על הנאשם מאסר ברף הנמוך של המתחם, להפעיל את שני המאסרים המתונים בחופף אחד לשני ובחופף לעונש המאסר שיושת.

8. הנאשם עצמו הביע חרטה, וציין כי הוא משתתף בקבוצות במסגרת הכלא. הפנה למצבו הבריאותי ולסבל והקושי אותם חווה בכלא בעקבות כך, ולעובדה כי הוא עתיד לעבור ניתוח בבטן.

דיון

קביעת מתחם העונש ההולם

9. פרק ו' סימן א' 1 לחוק העונשין דן בהבניית שיפוט הדעת השיפוטי בענישה (סעיפים 40א-טו) וקובע בין היתר, כי העיקרון המנחה בגזירת הדין הינו עקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשמה של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטלים עליו (ס' 40 א). ראשון השיקולים הוא הלימה ואחריו שיקום, הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים. בשלב ראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם, אשר נגזר מחומרת העבירה ונסיבות ביצועה, הערך החברתי עליו יש להגן, מידת הפגיעה בערך זה, ומדיניות הענישה הנהוגה ביחס לאותה עבירה.

הערכים החברתיים עליהם יש להגן

10. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירת הניסיון לשוד הינם שלומו וביטחונו של קורבן העבירה, זכות הקניין של הקורבן, ושלמות גופו. בנוסף, על בית המשפט ליתן את הדעת גם לפגיעה הנפשית/רגשית הנגרמת לקורבנות עבירות השוד למיניהן. בהקשר זה אפנה לדבריה של כב' השופטת ברק ארז: "עבירות של שוד על דרך תקיפה ברחוב פוגעות לא רק בקורבן, אלא בתחושת הביטחון האזרחית הכללית. אחת הציפיות הראשונות של אנשים היוצאים מביתם לרחובות העיר היא היכולת להתנהל בביטחון וללא אימה, ולא כל שכן בסביבה היומיומית והמוכרת. על כן, אין מקום לראות את העבירה שבה נכשל המערער כעבירה קלה, גם אם קיימים מעשי שוד הנעברים בנסיבות מחמירות יותר" (ע"פ 6862/13 חג'אזי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 9 (7.7.2014)). כמו כן, נפגעה זכות הקניין של המתלוננת, שכן הניסיון לגניבת הטלפון הנייד של המתלוננת, הייתה כרוכה גם בפגיעה בזכותה של המתלוננת לפרטיות. כבר נפסק כי: "גניבה ושוד של טלפון סלולארי אינם כגניבה ושוד של כסף או של חפץ אחר ... גם בהנחה שהגנב הישראלי הממוצע אינו מעוניין בתוכנו של המכשיר הסלולרי, די בדיעה כי הגניבה עלולה להביא גם לסחיטה או להפצת מידע ותוכן אישי ורגיש, כדי להעצים את החרדה ואת תחושת אבדן השליטה של קורבן הגניבה" (ע"פ 8627/14 דביר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פס' 7 (14.7.2015)).

בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על חומרתה של עבירת השוד בהיותה עבירת אלימות קשה גם אם לא נעשה שימוש בכוח, זאת נוכח פוטנציאל הפגיעה הקשה בשלומם ובתחושת ביטחונם של קורבנות העבירה, והציבור כולו. ר' בהקשר זה ע"פ 1167/21 טארק חוג'ראת נ' מדינת ישראל. עוד נקבע כי גם כאשר מדובר במעשה שוד שאינו מצוי ברף חומרה גבוה, הדבר מחייב הטלת ענישה הולמת שיהא בה להעביר מסר עונשי מרתיע, ביחס לעבירות שהפכו לשכיחות. בע"פ 2678/12 סלאמה אבו כף נ' מדינת ישראל נאמר בין היתר כי: "בית משפט זה חזר והדגיש את החומרה שבעבירת השוד, לאור יום, אף אם מדובר בפתק שהוגש לפקידת הדואר והגם שהשוד בוצע ללא נשק קר או חם. מעשה כזה, למרבה הצער, פוגע קשות בתחושת ביטחון העובדים".

נסיבות ביצוע העבירה

11. מדרג חומרתו של מעשה השוד נקבע בהתאם לנסיבותיו, בין היתר ייבחנו מידת התכנון המוקדם ופעולות ההכנה הנלוות, מספר השודדים, מקום ביצוע העבירה (בית מגורים, בית עסק), שימוש בנשק קר או חם או באלימות פיזית, זהות הקורבן (עובדי לילה, נהגי מוניות, פקידי ציבור, קשישים), מהות האיום, טיב ושווי הרכוש שנשדד.

12. נסיבות ביצוע העבירה פורטו בהרחבה במסגרת תיאור עובדות כתב האישום המתוקן. אני נכון להניח לטובת הנאשם כי לא קדם למעשיו תכנון ממשי, וכי מדובר בניצול הזדמנות שנקרתה בדרכו של הנאשם, אך אין להתעלם מכך שקדם למעשה תכנון מסוים והמעשה לוה בתחבולה. חלקו של הנאשם הינו מלא ובלעדי, הנאשם הינו אדם בוגר, הבין היטב את משמעות מעשיו והיה יכול לחדול מהם בכל עת, אולם הוא המשיך להיאבק במתלוננת, לא הרפה והמשיך לנסות לקחת את הטלפון ממנה בכוח ובאלימות גם כשנאבקה בו, והכל בצהרי היום. אמנם למתלוננת לא נגרמו חבלות גופניות אך לא מדובר באלימות ברף הנמוך, זאת בהתחשב בכך שהוא דחף אותה, הפילה ארצה עת ניסתה לקחת ממנו את הטלפון, נשכב מעליה והמשיך לנסות לקחת ממנה את הטלפון באלימות, היכה בפניה, וגם אחרי שבעטה בו וצעקה לעזרה, הוא לא הרפה ממנה, וגרר אותה על הארץ.

נסיבה מחמירה נוספת הינה העובדה שמדובר במתלוננת תיירת, ואילו הנאשם היה מצליח לשדוד את הטלפון הנייד שלה, היו עלולות להיות לכך השלכות משמעותיות על מי שנמצאת בארץ לבדה ללא תמיכה כלשהי. כך גם ניתן רק לשער את החוויה הקשה ואת הפחד שאחזו במתלוננת.

העובדה שלא מדובר בעבירה המושלמת קשורה אך ורק בתגובתה הנחושה של המתלוננת שלא חדלה להיאבק בנאשם ולא הרפתה מהטלפון הנייד.

13. למתלוננת לא נגרמו חבלות או נזק כספי או רכושי, והאירוע נמשך זמן קצר.

14. במכלול הנסיבות, אני סבור כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה הינה בינונית. מדיניות הענישה והפסיקה הנהוגה

15. בת"פ 53463-08-19 מדינת ישראל נ' רנט שוקורוב הנאשם הורשע בביצוע עבירות של ניסיון שוד והחזקת סמים לצריכה עצמית, בכך שהנאשם עקב אחר המתלונן, אדם מבוגר בו הבחין כשברשותו ארנק בזמן כששהה בשוק, וניסה להוציא מכיסו את הארנק. בין השניים התפתח עימות כשהמתלונן נאבק בו וכתוצאה מכך המתלונן נפל. בסופו של דבר הנאשם נמלט מהמקום בלי לקחת את הארנק. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל ונגזרו על הנאשם 13 חודשים. בע"פ 7952/15 אטובראן נגד מדינת ישראל התבררה מדיניות הענישה בעבירה של ניסיון שוד, הנאשם ניסה לשדוד עוברת אורח ולמימוש כוונותיו נאבק בה באלימות, הפילה לקרקע וגרר אותה מספר מטרים לאורך הכביש וכך נקבע באותו מקרה: "אכן, בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירת השוד הפוגעת פרט לנפגעי העבירה עצמם גם בתחושת הביטחון של הציבור כולו, ועל הצורך בעונשים ממשיים ההולמים את חומרתה ואת נזקיה...ואולם, חשוב לזכור כי עבירת השוד "לובשת [עבירת השוד] פנים וצורות רבות וקביעת מתחמי הענישה ההולמים בגינה מגוונת" (ע"פ 4841/13 ספי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה י"א (6.2.2014)). כך, אין דינו של שוד המתבצע בצוותא באישון לילה לאחר תכנון מוקדם ותוך שימוש בנשק, כדין שוד המתבצע באופן ספונטני ובלתי מתוכנן על-ידי היחיד... למעשה הפסיקה חזרה וקבעה כי במקרים כבענייננו, בהם בוצעו מעשים ללא תכנון מוקדם, ללא שימוש בנשק ומבלי שנגרמו לנפגעי העבירה נזקים חמורים, יעמוד מתחם הענישה בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 28 חודשי מאסר בפועל". בע"פ 5859/15 חסן בנאת נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירת שוד, בכך שניגש אל המתלוננת, תפס את התיק שנשאה, משך אותו בחוזקה, והפילה ארצה תוך שהוא גורר אותה עת ניסתה להתנגד ולמנוע ממנו לקחתו. לאחר מכן, נטל את הארנק מהתיק ונמלט מהמקום. למתלוננת נגרמו שטפי דם ונפיחות באזורים שונים בגוף. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 20 ועד 48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 30 חודשי מאסר, הופעל מאסר מותנה של 5 חודשים במצטבר, כך שסך הכל הוטלו עליו 35 חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שעונשו הכולל קוצר ל-30 חודשי מאסר. בע"פ 970/15 עודד אלקיים נ' מדינת ישראל, הנאשם הורשע בעבירת שוד, בכך שניגש למתלוננת משך בחוזקה את התיק שהיה עמה, המתלוננת התנגדה, והנאשם המשיך למשוך את התיק תוך שימוש בכוח עד שהצליח למשכו ונמלט מהמקום. נקבע מתחם העונש ההולם אשר נע בין 12 ועד ל-36 חודשי מאסר. על הנאשם בעל נסיבות אישיות מורכבות ועבר פלילי ישן הוטלו 20 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. במסגרת הערעור, בית המשפט העליון הפחית מן המאסר המותנה. בע"פ 6862/13 ראיד ח'אזי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירת שוד, בכך שניגש למתלונן ותלש בכוח שרשרת זהב שענד על צווארו וברח מהמקום. למתלונן נגרמה חבלה בצוואר. נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 24 ועד 60 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם בעל עבר פלילי הוטלו 40 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש התקבל באופן שנקבע כי מתחם הענישה הראוי במקרים בהם מדובר באירוע ספונטני וחד פעמי שנלווית לו דרגת אלימות נמוכה ואינו כולל שימוש בנשק נע בין 6 לבין 28 חודשי מאסר, בהתאם עונשו של הנאשם הועמד נוכח עברו הפלילי ברף הגבוה של המתחם והוטלו עליו 28 חודשי מאסר בפועל. בע"פ 7238/22 חוסן עמאש נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירה של שוד, בכך שהנאשם וחברו ניגשו אל המתלוננת, הכו אותה בכתפה ונטלו ממנה את התיק ובו כסף המזומן, המחאה וטלפון הנייד, והשניים נמלטו מהמקום. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל. ערעור על חומרת העונש נדחה. בע"פ 6056/18 אדרי נ' מדינת ישראל הנאשם הורשע בעבירת שוד בכך שמשך מהמתלוננת שקית שבה מצרכים וארנק ונמלט. כתוצאה מכך נפלה המתלוננת, נחבלה בראשה ונזקקה לטיפול רפואי. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 24 ל-50 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו 38 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור על חומרת העונש נדחה.

16. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 12 ועד 72 חודשי מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו נעים בין 30 ועד 40 חודשי מאסר בפועל. יצוין שפסקי הדין שהוגשו הינם ביחס לעבירה המושלמת.

17. מטעם הנאשם הוגשו מספר פסקי דין כאשר מתחמי הענישה נעים בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 36 חודשי מאסר בפועל, והעונשים שהוטלו נעים בין 6 חודשים בעבודות שירות ועד 20 חודשי מאסר בפועל, יצוין שחלק מפסקי הדין שהוגשו הינם בגין העבירה המושלמת.
לסיכום מתחם העונש ההולם
18. העונש המרבי הקבוע בצידה של עבירת הניסיון לשוד זהה לעונש הקבוע בצידה של העבירה הינו 14 שנות מאסר בפועל.
19. לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, נסיבות ביצועה כמפורט לעיל, הערכים החברתיים עליהם יש להגן, מידת הפגיעה בהם והפסיקה הנהוגה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך לכלול רכיב של מאסר בפועל שלא יפחת מ-16 חודשים ולא יעלה על 36 חודשים בצירוף עונשים נלווים.
נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות
20. לקולה אני מביא בחשבון את הודאתו של הנאשם, את הבעת החרטה, והחיסכון בזמן שיפוטי יקר. יובאו בחשבון נסיבותיו האישיות לרבות מצבו הרפואי כעולה מנ/1. משקל נוסף יינתן לתקופת המעצר בה הנאשם היה נתון עד היום, להשלכות המאסר על הנאשם בפרט נוכח מצבו הבריאותי. בהקשר זה אין להתעלם מהעובדה שמאסרו של מי שסובל ממגבלה פיזית, קשה יותר.
21. לחומרה, אני מביא בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם אשר כולל 16 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות גניבה, התפרצות, סמים, חבלה או פציעה כשהעבריין מזויין, ועוד. נסיבה מחמירה נוספת הינה העובדה שהנאשם ביצע את העבירה חרף קיומם של שני מאסרים מותנים מרחפים מעל הראש שלו, האחד למשך 7 חודשים והשני למשך 4 חודשים.
22. במכלול הנסיבות, אני סבור שיש למקם את עונשו של הנאשם בין מרכז המתחם לרף התחתון של מתחם העונש ההולם, קרוב יותר למרכז המתחם.
23. אשר לגובה הפיצוי שייפסק לטובת קרבן העבירה, יובהר כי מדובר בפיצוי עונשי שאין בו כדי ללמד על גובה הנזק ועגמת הנפש שנגרמה לנפגעת העבירה, וכל מטרתו הכרה בפגיעה שנגרמה לה.
אופן הפעלת המאסרים המותנים

24. בכל הנוגע לאופן הפעלת המאסרים המותנים, הכלל הוא שעונש מאסר על תנאי אשר מופעל ירוצה באופן מצטבר לעונש המאסר שגוזר בית המשפט בשל העבירה הנוספת (ראו סעיף 58 לחוק העונשין). גם ההלכה בסוגיה זו ברורה, וקובעת כי מאסרים מותנים יש להפעיל באופן מצטבר והפעלתם באופן חופף תתאפשר רק כאשר קיימים טעמים מוצדקים ומנומקים. ר' ע"פ 4654/03 ווליד נ' מדינת ישראל שם נקבע כי: "דרישת 'טעמים שיירשמו' מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בכוחו של עונש המאסר כעונש ממשי ומוחשי.... עונש מאסר מותנה משמעו מאסר שהחברה נכונה לדחות ביצועו ובהמשך לוותר על ריצויו כליל אם לא יבצע הנידון עבירה נוספת בתקופת התנאי. מאחורי נכונות זו להקל עם מי שהורשע ונידון למאסר עומד, בין היתר, הרצון לאפשר לו לחזור אל מסלול חיים נורמטיבי וההכרה בכך שהתועלת שתצמח לחברה מהוצאתו מן המעגל העברייני עולה על התועלת מהשמתו מאחורי סורג ובריח כדי להשיב לו כגמולו. זאת, הגם שעונש מאסר על תנאי אינו כולל רכיב שיקומי של ממש אלא מהווה מתן הזדמנות חוזרת לנידון לתקן דרכיו ...". בית המשפט לא יטה להקל עם הנאשם ולא יחפוף את עונשי המאסר, ככל שהעבירות בהן הורשע הינן חמורות יותר, ככל שקשות נסיבות ביצוען, וככל שיש בביצוען משום פגיעה קשה בערכי היסוד החברה בה אנו חיים.

25. העבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם הינן עבירות בתחום הרכוש (גניבה והתפרצות למקום המיועד למגורים/לתפילה), והעובדה שמדובר גם כן בעבירות רכוש, מהווה שיקול משמעותי להפעלת המאסרים המותנים באופן מצטבר. כך גם יש לתת משקל לשיקולי ההרתעה הפרטניים עת הנאשם חוזר ומבצע עבירות חמורות. על הנאשם להפנים את העובדה שעונש מאסר מותנה שובר בצדו, וככל שמבוצעת עבירה נוספת, יופעל המאסר המותנה באופן מצטבר. בהתאם, אני סבור שבמקרה זה לא מתקיימים טעמים המצדיקים את הפעלת שני המאסרים המותנים באופן חופף.

26. עם זאת, נוכח העובדה ששני המאסרים המותנים הוטלו באותו התיק, ושני המאסרים המותנים עניינם עבירות רכוש, ובהתחשב בנסיבות לקולה כמפורט לעיל, אני סבור שיש לקיים חפיפה בין עונש המאסר המותנה הקצר בין השניים לעונש המאסר בתיק הנוכחי.

27. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
אני גוזר על הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 23 חודשים.

אני מפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בבית המשפט השלום בעכו בתיק 8695-10-20 בתאריך 28/02/21 למשך 7 חודשים במצטבר למאסר שהוטל.

אני מפעיל את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בבית המשפט השלום בעכו בתיק 8695-10-20 בתאריך 28/02/21 למשך 4 חודשים בחופף למאסר שהוטל.

סה"כ ירצה הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 31/3/23 ועד היום.

אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירה של שוד או ניסיון שוד או סיוע לשוד או עבירת אלימות מסוג פשע וירשע בגינה.
אני גוזר על הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, עבירת גניבה או תקיפה לשם גניבה וירשע בגינה.

הנאשם ישלם קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו.

הנאשם ישלם למתלוננת (עד התביעה מס' 1) פיצוי כספי בסך 4,000 ₪.

הקנס והפיצוי שהוטלו על הנאשם ישולמו עד ליום 01/10/24.

תשומת לב הנאשם שיש לשלם את הקנס והפיצוי לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****(ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו). במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המאשימה מתבקשת לעדכן את נפגעת העבירה בתוכן גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' סיוון תשפ"ד, 10 יוני 2024, בנוכחות הצדדים.